

Nina Rochelle, Till Saga

S exalterad att min rst spricker ver att f rtt
gonblicket d jag hjer glaset r vl frberett
Ngra svindlande steg mot drren gr att vr scen frstrks
S ansprkslst r mitt sjlvfrakt att det knappt mrks

Det som hnder r vntat
Tnker att det var p tiden
Gr mig fin fr att g ut och insupa besvikelsen
Jag kan sjunga och dansa nr jag blir vergiven
Du frstr, jag rr mig s vrldsvant bland knslor jag knner igen

Saga, mitt bidrag till turismen r att jag glmt hur man gr hem
Men jag smlter in bra i alla sammanhang oavsett var och med vem
Och Saga det gr mig varken besvrad eller srskilt frtjust
Men det gr stmningen mer lttsam och det fr mig att st ut
Du frstr jag har lrt mig att vrdestta min egen distans
Till snt som trstande hnder till snt som inte leder ngonstans

Jag baddar min panna, dr r vrlden som vntar mig n
Men jag kommer inte att delta, vgar inte ens nrma mig den

Fr Saga, allt som jag frskt att hlla ligger spritt
Allt som jag frskt bemstra, svar fritt
Allt som jag inte nr ligger hr framfr mig
Och Saga jag kan se hur det gr dig frbryllad, hur det fascinerar dig